PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Toivottavasti suihkulähteisiin riittää vettä, sillä Kuoppalanjoki on aika kuiva. **ARI VASTAMÄKI, KUOPPALAN ISÄNTÄ**

25.07.14

Aurinko nousee

Helsingissä kello 4.43
ja laskee kello 22.09
Oulussa kello 3.50
ja laskee kello 22.56

Päivän sana

25.7. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Ef. 2:20
26.7. Minä mietiskelen sinun ihmetekojasi. Miten valtavia, miten pelottavia ovatkaan sinun tekosi, kerrottakoon niistä kaikille. Minä julistan sinun suuruuttasi. Ps. 145:5–6
27.7. Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä ja sanoi: ”Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa.” Mark. 10:21

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Jaakko, Jaakob, Jimi, Jaakoppi
Huomenna lauantaina: Martta
Ylihuomenna sunnuntaina: Unikeonpäivä, Heidi

Mietelause

Jaakko paarmat pussiin kokoaa.
Vanhaa ajantietoa Mouhijärveltä

MERKKIPÄIVIÄ

50-VUOTIAITA
FT, ympäristöasiantuntija **Heli Jutila** 25.7. Hämeenlinna. Viettää merkkipäiväänsä lauantaina perhepiirissä.

MMM **Timo Taulavuori** 26.7. Helsinki.

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus jatkoi: ”Lapseni, Jumalan valtakuntaan on todella vaikea päästä. Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” Opetuslapset olivat yhä enemmän ihmeissään ja kyselivät toisiltaan: ”Kuka sitten voi pelastua?” Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”Ihmiselle se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Jumalalle on kaikki mahdollista.” Mark.10:26–26

Jotakin puuttui

Nuori mies oli menestynyt elämässään. Hänelle oli kertynyt vaurautta. Ehkä elämä oli muutenkin kaikin puolin kunnossa – ainakin ulkonaisesti. Mutta jotakin puuttui. Mieltä vaivasi suuri kysymys, jonka kanssa hän tuli juosten Jeesuksen luo: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta perisin iankaikkisen elämän?”

Kaikesta päätellen tuo mies oli elänyt varsin mallikasta ja hyvää elämää. Hän on yrittänyt elää Jumalan käskyjen mukaan ja ainakin omasta mielestään siinä myös hyvin onnistunut. Kaikin puolin kunnon ihminen.

Eikö tämä riitä? Mitä muuta vielä tarvitaan? Entä minä? Olen tehnyt parhaani ihmisenä, yrittänyt elää nuhteetonta ja kunniallista elämää. En ole sen huonompi kuin muutkaan. Enkö kelpaa?

Markku Ylinen

Jeesuksen vastaus rikkaalle miehelle on ihmeen ankara, jopa kohtuuttomalta tuntuva. ”Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.”

Jeesuksen vastaus oli liian kova. Mies ei ollut valmis siihen, mitä Jeesus vaati, vaan lähti surullisena pois. Miehen lähtökohta oli siinä, että hän tuli Jeesuksen luo kertomaan, mitä kaikkea hyvää hän oli tehnyt. Se mitä hän Jeesukselle kertoi, oli luettelo käskyjen noudattamisesta. Silti jotakin puuttui.

Taivaaseen on mahdoton päästä kovimmallakaan huippuvalmennuksella tai parhaimmillakaan suorituksilla, rahasta ja omaisuudesta puhumattakaan: ”Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” Eikä ainoastaan rikkaan vaan kaikkien. Pelastuminen on ihmiselle kokonaan mahdotonta, olipa hänen ponnistelunsa miten onnistunutta hyvänsä. Parhaimmatkaan ihmisen teot eivät vie perille. Ihminen ei kykene koskaan täyttämään rakkauden käskyjä pohjiaan myöten. Aina voidaan esittää rakkauden vaatimus, jota emme pysty täyttämään. Juuri sellaisen vaatimuksen Jeesus esitti.

Pelastus, iankaikkisen elämän periminen, on asia, joka on kokonaan Jumalan työtä. ”Ihmiselle se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle.” Jumala on sen tehnyt kun hän lähetti oman poikansa maailmaan meitä pelastamaan. Jumala on sen tehnyt antaessaan Jeesuksen kärsiä ja kuolla meidän puolestamme ristillä.

Jeesus rakasti tuota miestä, niin kuin hän meitä jokaista rakastaa. Hän ei toivo muuta kuin, että me löytäisimme hänen rakkautensa ja avautuisimme sille, ottaisimme sen vastaan ja löytäisimme tehtävämme hänen rakkautensa välittäjinä tässä maailmassa.

KIELEN KIPINÖITÄ

Maitokaupoilla

Oletko joskus käynyt maitokaupassa? Jos olet, olet ilmeisesti yli 50-vuotias ja viettänyt lapsuutesi kaupungissa. Vielä 1960-luvulla maitokauppoja löytyi melkein joka korttelista suuremmissa kaupungeissa. Epäilemättä niitä oli myös kirkonkylissä.

Valintamyymälät ja marketit tekivät lopun maitokaupoista, mutta sana jäi elämään. Se kaivetaan esiin, kun keskustelun aiheena on viinin myyminen ruokakaupassa. Siinä yhteydessä ruokakaupasta käytetään nimeä maitokauppa.

Miten siis pitäisi vastata kysymykseen, pitäisikö viiniä myydä maitokaupoissa? Näsäviisas vastaaja toteaa, että samantekevää, kun ei sellaisia kauppoja enää ole.

JUHA NEVALAINEN

VILLE-PETTERI MÄÄTTÄ

Ari ja Anu Vastamäki ovat vaalineet antaumuksella Kuoppalan kotiseututaloa ja yli 2 000 talonpoikaisesineen kokoelmaa. Nelivuotiaalla Veli-Pekalla riittää tilaa temmeltää.

Kuoppala vie aikamatkalle 1800-luvun miljööseen

Kauvatsalainen kotiseututalo tarjosi upean ympäristön Nelosen Farmari-sarjalle vuosi sitten, kun 12 kilpailijaa vietti liki kaksi kuukautta satakuntalaisessa 1800-luvun maalaistalon miljöössä. Paikkaan pääsee tutustumaan lauantaista lähtien reilun viikon.

KOKEMÄKI (MT)
Köröttelen pitkin Kauvatsantietä ja yritän tihrustaa. Navigaattori sanoo, että perillä ollaan, mutta Kuoppalan kotiseututaloa ei näy.

Onneksi **Ari Vastamäki** vastaa puhelimeen ja ohjaa kääntymään huomaamattomalle, ruohottuneelle sivutielle, jonka nimikyltinkin joku on kähveltänyt.

Vain kivenheiton päässä päätieltä avautuu upea lampi ja sen takana siintää harmaiden rakennusten pihapiiri. Pala palalta silmien eteen hahmottuu yksi Suomen hienoimmista maaseutumuseoista – tai siis kotiseututaloista.

Ei ihme, että Nelosen Farmari-sarjan tekijät päätyivät tänne.

Kuoppalan isäntäpari **Anu** ja Ari **Vastamäki** ei halua puhua museosta, vaan kotiseututalosta.

”Se oli fiksu ajatus pihapiirin rakentaneelta Kosti Tuomelta.”

Museo viittaa jotenkin yleisessä käytössä olevaan paikkaan. Vastamäet haluavat säilyttää alueen yksityisyyden ja hoitaa sitä haluamallaan tavalla.

”Ilkivaltakin huolettaa.”

Yksityisyydestä joustetaan Kokemäki-viikon ajaksi huomisesta alkaen, jolloin vieraat pääsevät tutustumaan oppaan johdolla hienosti vaalittuun 1800-luvun miljööseen ja sinne kerättyyn talonpoikaisantiikkiesineistöön.

Pihassa pulppuaa kaksi suihkulähdettä, pulppusi jo sata vuotta sitten. Vesi tulee omalla paineella joesta, ennen puukourussa ja nyt muoviputkea pitkin. Samaa putkea käytetään kalalammen täyttämiseen keväällä.

”Toivottavasti suihkulähteisiin riittää vettä, sillä Kuoppalanjoki on aika kuiva.”

Kalanpoikasia pakettipellolle

Kuoppalan historia yltää ainakin 500 vuotta taaksepäin. Päärakennuksen vanhin osa on 1700-luvun alkupuolelta ja toinen pää 1800-luvulta. Muita taloja kylässä ei silloin ollut.

Huittislainen **Kosti Tuomi** hankki alueen 1977 ja ryhtyi kasvattamaan kalanpoikasia. Pakettipellolle pengerrettiin muutaman hehtaarin lampi.

Kuhanpoikasia kasvatetaan kolmessa lammikossa luonnonravinnolla.

Syksyllä nähdään, miten poikaset ovat pärjänneet ja kasvaneet. Jos hyvin käy, lähiseudun järviin siirretään parisataatuhatta pikkusormenmittaista kuhanpoikasta syksyllä, kun altaat tyhjennetään, Vastamäki toteaa.

Tuomi ryhtyi kunnostamaan päärakennusta ja löysi lautaverhoilun alta vanhan hirsitalon.

Kipinä vanhan vaalimiseen syttyi. 30 vuodessa Tuomi kunnosti alueen, siirsi lähiseudulta rakennuksia ja piha muuttui umpipihaksi.

Esineistä oma kirja

Ensimmäinen tarve-esine oli vanha kehto.

Lisää vanhoja talonpoikaisesineitä kertyi huutokaupoista ja antiikkiliikkeistä. Vanhimmat ovat 1600-luvulta.

Wenzel Hagelstam ja **Kari-Otso Nevaluoma** julkaisivat vuonna 2005 kirjan Suomalaista talonpoikaisantiikkia, joka keskittyy Kosti Tuomen yli 2 000 esineen kokoelmiin.

Samoihin aikoihin Tuomi alkoi hakea työlleen samanhenkistä jatkajaa. Kaupat tehtiin kahdeksan vuotta sitten. Tuomi on edelleen tuttu vieras Kuoppalassa.

Vastamäet ovat pitäneet alueen yksityiskäytössä ja samalla antaumuksella kunnostaneet sitä. Maata on hankittu lisää ja pihapiiriä ja lammikoita on laajennettu.

Suururakka oli, kun Tuomen Mynämäeltä hankkima päärakennus siirrettiin tontin läpi virtaavan Kuoppalanjoen törmälle. Komea eteinen tuotiin perille kokonaisena.

Kosti Tuomi tallensi myös kirjoja, joille on löytynyt paikka päärakenuksen kirjahyllyssä.

Vanha kehto oli ensimmäinen esine, joka hankittiin Kuoppalaan.

Leipä on Kuoppalan pirtin pöydällä paraatipaikalla. Ruisleipä oli suomalaisten arkimuonaa 1800-luvulla.

Aika tuntuu pysähtyvän Kuoppalan kotiseututalon kammarissa Kauvatsalla.

Kotiseututalon pihasta avautuu upea näköala lammelle, jossa kasvatetaan kuhanpoikasia.

Kuoppala koostuu 16 rakennuksesta. Vanhaa esineistöä on päärakennusten ohella aitoissa ja ladoissa. Metsästyskokoelmasta löytyy kotkalle tarkoitettu ansa.

Liian siisti kuvauksiin

Farmari-sarjan kuvaukset saavat Vastamäet edelleen hyvälle tuulelle, vaikka monenlaista se vaati. Alue oli liian siisti 1800-luvun maatilaksi, joten nurmikot piti jättää leikkaamatta, paikat hoitamatta ja rakennukset tyhjentää.

Nurmikot on taas leikattu ja paikat pantu kuntoon. Kilpailijoiden rakentama eläinsuoja on sijoillaan ja saa asukkaaksi lampaita ja kanoja.

Kisassa käytetty säkki odottaa vieraita samassa ladossa, jossa ohjelmaa kuvattiin, samoin talikko ja muuta rekvisiittaa, mutta heinäpaalit on siivottu pois.

Vuoden farmariksi valittu **Sanni Korva** Kittilästä on koko viikon Kuoppalassa.

VEIKKO NIITTYMAA